

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΑ.

Άνεκδοτον σιγιλλιώδες γράμμα τῆς παρὸς τὸ Δέλτινον Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Παρατίθεμεθα ἐνταῦθα τὸ ἐπόμενον σιγιλλιώδες γράμμα, ὅπερ πρό τινος χρόνου ἀντεγράψαμεν πιστῶς ἐκ τοῦ φυγαδεύθεντος δι' ἱερούλου χειρὸς πρωτοτύπου, ἔχοντος καὶ τὸ πατριαρχικὸν σιδηροῦν ἔμβλημα διὰ κυκλῆς μεταξίνης κλωστῆς προσηρτημένον, ἐπιφυλασσόμεθα δὲ προσεχῶς νῦν δημοσιεύσωμεν καὶ ἔτερον τῆς αὐτῆς Μονῆς τοιοῦτον ἔγγραφον, νεώτερον δικιάς κατὰ πολλὰ ἔτη καὶ ἐπιθεῖαιωντικὸν τοῦ πρώτου τούτου, μεθ' οὗ ἔσχε κοινὴν καὶ τὴν τύχην, φυγαδεύθεν ἐπίσης συγχρόνως:

«† Παῖσιος ἐλέφω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κ/πόλεως νέας Ρωμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

† Πολλαχῶς μὲν οἶδεν ἡ καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλη ἐκκλησία χειρὶ βοηθείας ὁρέγειν τοὺς χρήζουσι καὶ πολυτρόπως ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν προστρεχόντων τῇ πατριαρχικῇ περιωπῇ καὶ μεγαλειότητι, θεραπείαν τε τῶν σφῶν ἐπιδιδόνται παθῶν καὶ δεινῶν παντοίων ἀπαλλαγήν, τοῖς πᾶσι γάρ τὰ πάντα γίνεσθαι δεῖ τὸν ἀπειλούμενον ντῆς κοινῆς προστασίας τοῦ χριστωνύμου πληρώματος πρὸς καταρτισμὸν τῶν ἀπάντων κατὰ τὴν ἀποστολικὴν ὑποτύπωσιν· οὐχ ἡττον δὲ καὶ διὰ τῆς σταυροπηγιακῆς φιλοτιμίας τὰ πολλὰ τῶν ἀπανταχοῦ θείων καὶ ἵερῶν καταγωγίων κρατύνουσα τὸ ἀνενόχλητον καὶ ἀστασίαστον αὐτοῖς ἐπιμνηστεύεται· καὶ γάρ διὰ τῆς τοιαύτης ἐλευθερίας καὶ αὔξεται καὶ καλλύνεται ταῦτα καὶ Θεοῦ ἐλεούντος ὡς μακρὰν διαμονὴν διατάξεται. Ἐπειδὴ τοιγροῦν καὶ ἡ ἐν τῇ ἐπισκοπῇ Βοθρούτοι καὶ Γλυκέος εὑρίσκομένη ἵερά μονὴ τοῦ ἀγίου ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ὄμοιον μετὰ τῶν συνηνωμένων καὶ ὑποκειμένων αὐτῇ μετοχίων καὶ παρεκκλησίων, δηλονότι τοῦ Ἀγίου Παγκτελεήμονος ἐν τῇ χώρᾳ Σμύνετζι κειμένου μεταξὺ τοῦ Γριάσδανι καὶ Λιτίνδα, τῆς Κοιμήσεως τῆς Υπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ Ναζακάμι, ἐπάνω τοῦ Ἀγίου Ανδρέου ἀφιερωθέντος παρὰ τοῦ Γεροδανιτήλ, καὶ ἄλλου τῆς αὐτῆς Κοιμήσεως ἐν τῷ Χούστορι μεταξὺ τῆς Δίβρης καὶ κάτωθεν καλῆς βίας ἐν τῷ λόγκῳ τοῦ Παλαιοχωρίου καὶ τρίτου τῆς αὐτῆς Κοιμήσεως ἐν τοποθεσίᾳ Σοφονίκης καὶ τοῦ Ἀγίου Νικολάου κάτωθεν τῆς Αεσινίτζας, καὶ μετὰ πάντων τῶν λοιπῶν αὐτῆς κτημάτων καὶ πραγμάτων καὶ ἀφιερωμάτων, κινητῶν τε καὶ ἀκινήτων εἴη καὶ λέγηται καὶ παρὰ πάντων γινώσκηται πατριαρχική, σταυροπηγιακή, ἐλευθερά καὶ ἀσύδοτος καὶ ἀδούλωτος καὶ ἀκαταπάτητος, ἀνενόχλητός τε καὶ ἀνεπηρέστος παρὰ παντὸς προσώπου, ὡς ἀνέκαθεν πεπλουτηκία τὴν πατριαρχικὴν καὶ σταυροπηγιακὴν φιλοτιμίαν καὶ ἐλευθερίαν κατὰ τὰ ἐμφανισθέντα ἡμῖν μαρτυρικὰ καὶ ἀποδεικτικὰ τῶν προειρημένων ἀρχιερέων γράμματα, καὶ κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ κτήτορος Γεργορίου, βεβαιουμένην καὶ αὐτὴν τοσαύταις ἀρχιερατικαῖς ὑπογραφαῖς, ὡς προείηται, καὶ διατηρείτω πάστης καὶ παντοίας διουλαγωγίας ἀνωτέρα καὶ παντὸς βάρους, καὶ ἀπαιτήσεως ἀπηλλαγμένη, μηδενὶ μηδὲν ὀφείλουσα παρέχειν ὀλοτελῶς, εἰμὴ μόνον τὴν καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ παρέχει κατ' ἔτος ἀσπρῶν ἔξκοντα εἰς σημεῖον ὑποταχῆς, καὶ γνωρισμὸν τῆς σταυροπηγιακῆς αὐτῆς ἐμπεδώσεως καὶ μηδὲν ἄλλο τὸ σύνολον, μνημονεύσομένου ἐν αὐτῇ ἀεινάως τοῦ πατριαρχικοῦ ὄνόματος καὶ μηδενὶ τινὶ ἄλλῳ ὑποκειμένη καὶ διεξαγομένη καὶ

δαμάτορος χρόνου μακρῷ παραστάσει καὶ ταῖς καιρικαῖς ἀνωμαλίαις καὶ περιστάσειν, οὐ διετέλεσκεν ἄχρι τοῦδε σωζόμενα τὰ παραστατικὰ τῆς σταυροπηγιακῆς αὐτοῦ ἀξίας καὶ ἐλευθερίας πατριαρχικὰ Σιγιλλιώδη γράμματα, ἀλλὰ τοῦ χρόνου ἐγένετο παρανάλωμα· οὐ ἔνεκα οἱ ἐν αὐτῷ συνασκούμενοι πατέρες προνοούμενοι τῆς δικαιούμης καὶ συστάσεως τοῦ μοναστηρίου αὐτῶν τούτου, καὶ βουλόμενοι ἀσφάλειαν περιποιήσασθαι αὐτῷ τὴν ἀπὸ σταυροπηγιακῆς ἀξίας καὶ πατριαρχικῆς διαφενδέσθεως προσέδραμον ἥδη τῇ ἡμέρᾳ μετριότητι μετὰ πολλῆς δεήσεως καὶ θερμῆς παρακλήσεως δεόμενοι ἀντιλαβέσθαι αὐτῶν πατρικῶς καὶ εὐσπλάγχνως· καὶ ἐμφανίσαντες τὰ ρηθέντα μαρτυρικὰ τῶν ἀρχιερέων γράμματα ἡξιωσαν ἡμᾶς ἀνανεώσαι καὶ ἐπιθεῖαιωσαι τὴν ἀρχαίαν σταυροπηγιακὴν ἀξίαν καὶ ἐλευθερίαν τοῦ μοναστηρίου αὐτῶν τούτου δι' ἡμετέρου πατριαρχικοῦ συνοδικοῦ Σιγιλλιώδους γράμματος, ὡς τὴν δέησιν καὶ ἀξιώσιν εὐλογον καὶ δεκάσιαν οὖσαν, καὶ πρὸς σύστασιν ἀφορῶσαν τοῦ ἱεροῦ αὐτῶν μοναστηρίου εύμενῶς ἀποδεξάμενοι δεῖν ἔγκωμεν τὴν αἰτήσει αὐτῶν ἐπινεῦσαι. Τούτου χάριν γράφοντες ἀποφανόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα ἡ διαληφθεῖσα ἐν τῇ ἐπισκοπῇ Βοθρούτοι καὶ Γλυκέος πλησίον τοῦ χωρίου Μάλτζανη κειμένη σεβασμίᾳ μονὴ τοῦ ἀγίου ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ὄμοιον μετὰ τῶν συνηνωμένων καὶ ὑποκειμένων αὐτῇ μετοχίων καὶ παρεκκλησίων, δηλονότι τοῦ Ἀγίου Παγκτελεήμονος ἐν τῇ χώρᾳ Σμύνετζι κειμένου μεταξὺ τοῦ Γριάσδανι καὶ Λιτίνδα, τῆς Κοιμήσεως τῆς Υπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ Ναζακάμι, ἐπάνω τοῦ Ἀγίου Ανδρέου ἀφιερωθέντος παρὰ τοῦ Γεροδανιτήλ, καὶ ἄλλου τῆς αὐτῆς Κοιμήσεως ἐν τῷ Χούστορι μεταξὺ τῆς Δίβρης καὶ κάτωθεν καλῆς βίας ἐν τῷ λόγκῳ τοῦ Παλαιοχωρίου καὶ τρίτου τῆς αὐτῆς Κοιμήσεως ἐν τοποθεσίᾳ Σοφονίκης καὶ τοῦ Ἀγίου Νικολάου κάτωθεν τῆς Αεσινίτζας, καὶ μετὰ πάντων τῶν λοιπῶν αὐτῆς κτημάτων καὶ πραγμάτων καὶ ἀφιερωμάτων, κινητῶν τε καὶ ἀκινήτων εἴη καὶ λέγηται καὶ παρὰ πάντων γινώσκηται πατριαρχική, σταυροπηγιακή, ἐλευθερά καὶ ἀσύδοτος καὶ ἀδούλωτος καὶ ἀκαταπάτητος, ἀνενόχλητός τε καὶ ἀνεπηρέστος παρὰ παντὸς προσώπου, ὡς ἀνέκαθεν πεπλουτηκία τὴν πατριαρχικὴν καὶ σταυροπηγιακὴν φιλοτιμίαν καὶ ἐλευθερίαν κατὰ τὰ ἐμφανισθέντα ἡμῖν μαρτυρικὰ καὶ ἀποδεικτικὰ τῶν προειρημένων ἀρχιερέων γράμματα, καὶ κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ κτήτορος Γεργορίου, βεβαιουμένην καὶ αὐτὴν τοσαύταις ἀρχιερατικαῖς ὑπογραφαῖς, ὡς προείηται, καὶ διατηρείτω πάστης καὶ παντοίας διουλαγωγίας ἀνωτέρα καὶ παντὸς βάρους, καὶ ἀπαιτήσεως ἀπηλλαγμένη, μηδενὶ μηδὲν ὀφείλουσα παρέχειν ὀλοτελῶς, εἰμὴ μόνον τὴν καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ παρέχει κατ' ἔτος ἀσπρῶν ἔξκοντα εἰς σημεῖον ὑποταχῆς, καὶ γνωρισμὸν τῆς σταυροπηγιακῆς αὐτῆς ἐμπεδώσεως καὶ μηδὲν ἄλλο τὸ σύνολον, μνημονεύσομένου ἐν αὐτῇ ἀεινάως τοῦ πατριαρχικοῦ ὄνόματος καὶ μηδενὶ τινὶ ἄλλῳ ὑποκειμένη καὶ διεξαγομένη καὶ

διακυβερνωμένη, κρινομένη τε και ἔξεταζομένη. Και μά-
δεις ποτε ἀδικον ἔχη, μήτε ὁ κατὰ τόπον ἀρχιερεὺς κα-
τεπεμβαίνεν αὐτῆς, και ἐνοχλεῖν και ἐπηρεάζειν τοὺς
ἐν αὐτῇ σινασκομένους πατέρας και δύσιν ἀπαιτῶν
παρ' αὐτῶν πολλὴν η̄ ὅληγην, η̄ τῶν πραγμάτων και
ἀρχιερωμάτων, μετοχίων τε και παρεκκλησίων, και
προσόδων και εἰσοδημάτων αὐτῶν τελείως ἀπετεθοῦ,
δικαμένειν ἀκαταπάτητον και ἀδούλωτον και παντελῶς
ἀσύδοτον. Οἱ δ' ἐν αὐτῷ σινασκούμενοι πατέρες ὀφειλου-
σι πολιτεύεσθαι εὐτάκτως και σοφρόνως κατὰ τὸ ἐπάγ-
γελμα τοῦ μοναδικοῦ βίου, κατὰ τὸν διορισθέντα και
γεγονότα τύπον, και τοὺς ὅρους και τὰς διατάξεις
τοῦ κτήτορος Γρηγορίου φροντίζοντες και ἐπιμελούμενοι
τῆς φυλακῆς και συντηρήσεως τῶν ἐν ἑκείνῃ διαταχθέν-
των ὄρων περὶ τοῦ κοινοθίου κατίτης ἀσκήσεως αὐτῶν και
τῆς αὐξήσεως και βελτιώσεως τοῦ μοναστηρίου αὐτῶν
καὶ διατην χρεία γένηται παρ' αὐτοῖς χειροτονίας ἔχωσιν
ἄδειαν προσκαλεῖν ὃν ἀνθελήσωσιν εκ τῶν πλησιογό-
ρων ἀρχιερέων ἐπὶ τῷ ἐκτελεῖν τὰς χειροτονίας αὐτῶν
μετὰ πάσης τῆς καρνονικῆς παρατηρήσεως, ὡς νενόμι-
σται, και ἐν στερήσει δὲ ἡγούμενον γενόμενοι ἔχωσιν ἐκ-
λέγεσθαι ἔνα ἐκ τῆς συνοδίας αὐτῶν τὸν κοινῶς ἀν-
οργάνως δέξιον, και τοῦτον ἀποκαθιστᾶν ἡγούμενον. "Ος
δ' ἄν ὁψέποτε φρνὴ διασείσας ἀνατρέψῃ βουλόμενος
τὴν σταυροπηγιακὴν ταύτην δέξιαν τοῦ ἱεροῦ τούτου μο-
ναστηρίου τιμὴν τε και ἐλευθερίαν ἀντιτίνειν τοῖς ἐν τῷ
παρόντι γεγραμμένοις και βίκιν ἐπάγων τινὰ και ἐνό-
γχησιν και ζημιάν αὐτῷ, ὁ τοιοῦτος ὅποις και εἴη
τάξεως και βαθμοῦ, ἀφωρισμένος εἴη παρὰ τῆς ἀγίας
και ὄμοουσιου και ζωοποιοῦ και ἀδικιαρέτου τριάδος τοῦ
ἐνὸς τῇ φύσει μόνου Θεοῦ, και κατηραμένος και ἀσυγ-
χύρωτος και μετὰ θάνατον ἀλλυτος ἐν τῷ νῦν αἰώνι και
ἐν τῷ μέλλοντι και πάσαις ταῖς πατρικαῖς και συνοδί-
καῖς ἀραῖς και τῷ αἰώνιῳ ἀναθέματι ὑπόδικος και ἔνο-
γος τοῦ πυρὸς τῆς γεένης. "Οθεν εἰς τὴν περὶ τούτου
ἔνδειξιν ἐγένετο και τὸ παρὸν ἡμέτερον πατριαρχικὸν
συνοδικὸν Σιγιλλιῶδες ἐν μεμβράναις γράμμα, και ἐπε-
δόθη τῇ διαληθεύσιτη σεβασμίᾳ και σταυροπηγιακῇ μο-
νῇ τοῦ Ἀγίου Ιωάννου τοῦ Θεολόγου ἐν ἑτει σωτηρίᾳ
1728 μηνὶ ιουνίῳ. . . .

† Πατέριος ἐλέφ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κ/πόλεως Νέας
Ρώμης και Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

"Ο Ηρακλείας (Μελέτιος), "Ο Κυζίκου ("Αγάπιος),
"Ο Νικομηδίας , "Ο Χαλκηδόνος , "Ο . .
. . . . , "Ο Ικονίου ("Αγαθάγγελος), "Ο Γρηγό-
ριος, "Ο (Σμύρνης Παΐσιος), "Ο Δρυνούπολεως (Κοσμᾶς)".

Τοιοῦτον τὸ σιγιλλιῶδες γράμμα ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ
ἐκκαταχοῦ ἀνορθογραφίᾳ και κακογραφίᾳ τοῦ πρωτοτύ-
που, ἀλλαχοῦ γράφοντος Βοθροποτοῦ και γ.ινκέος, ἀλ-
λαχοῦ και Γλυκέως, και ἀλλαχοῦ Βοθροποτοῦ κλ. Πα-
ραρθαρέντα δυστυχῶς ὑπὸ τοῦ χρόνου και τῶν ἐνδιπλώ-
σεων και τὰ ὄνδρατα τῶν ὑπογεγραμμένων ἐννέα συνο-
δικῶν δὲν ἀναγινώσκονται ἀπαντα, περιτετυλιγμένα
μάλιστα ιερογλυφικῶς ἐν ταῖς προεξεγόνταις γραμμαῖς,
δύνανται πλὴν ίσως νά συμπληρωθῶσιν ἐξ ὅλων τῆς
ἐποχῆς ἐκείνης πατριαρχικῶν ἐγγράφων. "Εν τούτοις τῷ

σιγιλλιῶδες τοῦτο γράμμα παραμένει πάντοτε σπου-
δαῖον και ἔχον μερικὸν τε και γενικὸν ἐνδιαφέρον. Μαν-
θάνομεν ἐξ αὐτοῦ ὅτι κτήτωρ τῆς σταυροπηγιακῆς ταύ-
της μονῆς Ιωάννου τοῦ Θεολόγου ἐστὶν ὁ μοναχὸς Γρη-
γόριος, ὅτι αὕτη ἀναθεν και ἐξ ἀρχῆς ὑπῆρχε, και διε-
τέλεσε πατριαρχική, σταυροπηγιακή, ἐλευθέρα και ἀ-
δούλωτος μετὰ τῶν πέντε συνηγομένων και ὑποκειμέ-
νων αὐτῇ μετοχίων και παρεκκλησίων, ὅτι παρεγέ-
κατ' ἔτος τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ἀσπρῶν ἔξηκοντα εἰς
σημεῖον ὑποταχῆς και γνωρισμὸν τῆς σταυροπηγιακῆς
ἐμπεδώσεως και μηδὲν ἄλλο τὸ σύνολον, ὅτι τῇ τοῦ
πανδικάτορος χρόνου μακρῷ παρατάσει και ταῖς καιρι-
καῖς ἀνωμαλίαις και περιστάσεσιν, ἡ σταυροπηγιακὴ
αὐτῆς ἀξία και ἐλευθερία ἐμειώθη, και ὅτι ὁ κατὰ τὸ
ἔτος 1728 ἡγούμενος τῆς Μονῆς ἐν Ειρομονάχοις Ζαχα-
ρίας μετὰ τῶν συνασκομένων πατέρων προσέδρομε τῇ
Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, δεόμενος ἀντιλαβέσθι τὸν πα-
τρικῶς και εὐσπλαγχνως. Κατὰ τοσοῦτον δὲ σπουδαῖαι
εἰσὶν αἱ εἰδήσεις αὐτοῖς, ὡς και αἱ λοιπαὶ ἀναφερόμεναι
λεπτομέρειαι, καθ' ὃσον ὅληγιστα γινώσκομεν ἄλλοθιεν
περὶ τῆς Μονῆς ταύτης τῆς τόσον ἄλλοτε πλουσίας, νῦν
δὲ μηδυμένης μηδὲ ἔνα ἡγούμενον διατηρῆσαι εὐπρε-
πῶς μετὰ τὸν θάνατον μάλιστα τοῦ ἀειμνήστου αὐτῆς
ἡγουμένου Φιλήμονος. "Αλλὰ και ὑπὸ γενικωτέρων ἔποιν
ἔξεταζόμενον τὸ γράμμα τοῦτο προκαλεῖ τὸ ἐνδιπλῷον
ἔτι μειζόν. "Εξ αὐτοῦ μανθάνομεν τὰς ὑπὸ τὴν μητρό-
πολιν Ιωαννίνων ἐπισκοπὰς μετὰ τῶν ἐπισκόπων αὐ-
τῶν περὶ τὸ ἔτος 1543, ἐξ ὧν τινες ἡσαν ὅλως ἀγνω-
στοι μέχρι τούτε τῇ Ἡπειρωτικῇ ιστορίᾳ, ως ὁ τοῦ Βου-
θρωτοῦ και Γλυκέος Μακάριος, περὶ οὓς ἐνεφέρομεν και
εἰς ὃν ἔξεδωκαμεν χρονολογικὸν κατάλογον τῶν ἐπι-
σκόπων Παραμιθίας κλ. (Νεολ. Εβδομ. Ἐπιθεώρησις.
ἔτος δεύτερον, ἀριθ. 16ος), πληροφορούμενεις ἐπίσης τὰ
ὄνδρατα τῶν μεταγενεστέρων ἐπισκόπων Βουθρωτοῦ και
Γλυκέος, Χειμάρχας και Δελβίνου, Παρθενίου δηλούτι
και Νικηφόρου, ὑπάρχαντος κατὰ τὸ ἔτος 1728, ὅπότε
ἔξεδθη τὸ σιγιλλιῶδες γράμμα, ως και ὅτι ὁ τίτλος
Χειμάρχας και Δελβίνου, (και ὑπάρχει τόση σύγχυσις με-
ταξὺ τῶν γοργάντων περὶ τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης), ἢν
περὶ τὸ 1543 ἔτος ἐν χρήσει, ὅτε ἀναφέρεται ἐνταῦθα
ὡς ἐπίσκοπος ὁ Σωφρόνιος, ως ἐπίσης διετηρεῖτο και
κατὰ τὸ 1728, ὅτε μνημονεύεται ως ἐπίσκοπος ὁ Νι-
κηφόρος, πάντη ἀνεξαρτήτως τῆς Δρυνουπόλεως, μεθ'
ἥς συγχωνεύει ὁ κύρῳ Ἀνθιμος Ἀλεξανδρῆς ὁ Σ. μητρο-
πολίτης Ἀμασείας (Νεολόγος, ἀριθ. 6786) τὸ Δελβί-
νον και τὴν Χειμάρχαν, ιδιαιτέρως ἐκαστον, ως και ὁ Π.
Ἀρκαντινός ἐν τῇ Χρονογραφίᾳ (Τόμ. Β'. εἰς τὰς οι-
κείας λέξεις).

Ταῦτα ἐν ὅληγοις ἀλλ ὅποιος θησαυρὸς εἰδήσεων, ὅ-
ποις διακεύκλωσις ιστορικῶν σελίδων ηθελεν ἐπέλθει
κατὰ τόπους, ἐκν ὁμεώδειοντο ἐκάστου τριματος τὰ
τουκύτα ἔγγραφα και δὲν ἐγένοντο τοῦ χρόνου παρα-
νάλια μω α και τῶν ιεροσύλων λαθροχειρῶν νόσφισμα!

"Ἐν Παραμιθίᾳ, τῇ 25 Ιανουαρίου, 1894.

Δ. Α. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ δρ. Ιαρρός.